

sende opgaven i EU-udbud. Derfor blev det afvist at lade Statens Konfektion fortsætte som en virksomhed, der leverer til forsvar, politi og andre statslige virksomheder, hvilket ellers kunne have fastholdt en betydelig beskæftigelse på den nu lukkede virksomhed.

Slots- og Ejendomsstyrelsen har hidtil fået lov til at levere ydelser til forskellige ministerier i modstrid med den tolkning, der blev anlagt i forhold til Statens Konfektion, men efter spørgere-ns opfattelse i overensstemmelse med EU's regler. Spørgeren vil med spørgsmålet sikre sig, at der ikke sker en ny fejltolkning af EU's regler, der kan føre til en tilsvarende katastrofal udvikling, som den der lukkede Statens Konfektion.

Svar (14/8 96)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Da det i 1989 med »Cirkulære om Boligministeriets Ejendomsdirektorats omdannelse til statsvirksomheden Slots- og Ejendomsstyrelsen og ændrede regler for centraladministrationens lokaleadministration m.v.« blev besluttet at danne statsvirksomheden Slots- og Ejendomsstyrelsen, skrev man til de berørte statslige institutioner og redegjorde for, at bevillingerne til bl.a. vagt, rengøring og teknisk service blev overført til institutionerne selv. Ligeledes udarbejdede man brugeraftaler på de ydelser inden for vagt, rengøring og teknisk service, som det hidtidige Boligministeriets Ejendomsdirektorat havde udført. Brugeraftalerne kunne opsiges pr. 1. januar 1991 med seks måneders varsel, og statsinstitutionerne kunne fremover frit vælge leverandør. Dette gjaldt dog ikke på Slotsholmen, hvor monopolet blev opretholdt. Her kunne institutionerne alene påvirke aftalegrundlaget med hensyn til omfang og kvalitet.

Da EU's tjenesteydelsesdirektiv trådte i kraft den 1. juli 1993, udførte Slots- og Ejendomsstyrelsen således sine opgaver på baggrund af løbende aftaler om leverance af afgrænsede tjenesteydelser.

Det er almindeligt anerkendt, at EU's udbudsdirektiver og Finansministeriets udbudscirkulære pålægger de statslige institutioner, som erhverver eksterne leverancer, at gennemføre udbudsrunder med jævne mellemrum. Dette fortolkes således, at der skal gennemføres udbud med tre til fem års mellemrum.

Såfremt monopolet på Slotsholmen ophæves,

vil de hergældende brugeraftaler skulle udbydes efter de gældende retningslinjer.

Det kan konstateres, at Slots- og Ejendomsstyrelsens opgaver allerede i dag er omfattet af EU's udbudsregler. Boligministeriet er således fuldt ud opmærksom på EU's udbudsregler i forbindelse med de aktuelle overvejelser om ændring af Slots- og Ejendomsstyrelsen, men det er ikke disse regler, der har forårsaget overvejelserne.

Spm. nr. S 3260

Til sundhedsministeren (8/8 96) af:

Frank Aaen (EL):

»Vil ministeren indhente nærmere oplysninger om, hvilken betydning rejsedokumentation til lægges ved Thulenaevnets afgørelser, og vil ministeren endvidere oplyse, hvilke tidsfrister de afviste ansøgere har til at fremskaffe yderligere dokumentation til brug for en fornyet behandling af ansøgningen?«

Begrundelse

Ministerens svar til Keld Albrechtsen på spørgsmål nr. S 3168 om, at rejsedokumentation ikke spiller en afgørende rolle for Thulenaevnets afgørelser om godtgørelse, synes at være i modstrid med udtalelse fra formanden for nævnet, dommer Tinne Thomassen, hvoraf det fremgår, at nævnet har lagt afgørende vægt på rejsedokumentation.

Svar (16/8 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Thulenaevnet har oplyst, at nævnet afgør ansøgninger om godtgørelse ud fra en samlet vurdering af alle foreliggende bevisligheder i den konkrete sag. Rejsedokumentation har kun foreligget i ganske få tilfælde, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. S 3168. I disse tilfælde har rejsedokumentationen været tillagt stor vægt.

Fristen for ansøgning om godtgørelse udløber den 1. juni i år. Thulenaevnet har behandlet alle rettidigt modtagne ansøgninger. Jeg er imidlertid indstillet på at opretholde Thulenaevnet i